
87 . Mășcăuți (Criuleni) | Județ: R. Moldova | Punct: Livada boierului | Anul: 1995

Anul: 1995

Perioade: Protoistorie, Evul Mediu

Epoci: La Tène, Epoca medievală timpurie

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Domestic, Neatribuit

Autori: Tudor Arnăutu, S. Mateev, C. Cirimpei

Instituții: Universitatea de Stat din Republica Moldova, Universitatea de Stat din Republica Moldova, Universitatea de Stat din Republica Moldova

Cercetări arheologice la Mășcăuți, raion Criuleni, Republica Moldova

Raport

Cercetările din punctul "Livada boierului" au făcut parte din planul de săpături de mai mare amploare inițiat de Universitatea de Stat a R. Moldova cu sprijinul Institutului Român de Thracologie. S-a urmărit cunoașterea aprofundată a hiterlandului "Odorheiul Vechi" în epoca fierului și cea a evului mediu. Investigațiile de teren efectuate cu această ocazie au contribuit la descoperirea a aproximativ 10 așezări. O încadrare culturală exactă a lor, în stadiul actual, nu este posibilă, dat fiind caracterul perieghetic al cercetărilor. Spațiul în cauză a fost populat mai intens, în a doua epocă a fierului și în evul mediu.<P>

Cercetările s-au limitat la sondarea uneia dintre cele mai întinse așezări (aproximativ 10 ha) depistată la circa 2,5 km sud, sud-vest de satul Mășcăuți, pe o vale cu pantă domoală și plină de izvoare. Pentru determinarea stratigrafiei și a caracterului monumentului, pe latura central-nordică a așezării, a fost trasată o secțiune însumând o suprafață de 72 m². <P>

Prin acest sondaj s-a constatat că nivelul de locuire are o grosime de 0,40 - 0,60 m, adâncindu-se în zona complexelor, până la 1,00 - 2,80 m. Deși pe suprafața monumentului sunt prezente și fragmente ceramice datând din sec. IV - III a.Chr., în sondajul practicat nu s-a putut distinge un nivel de cultură geto-dacic aparte. Aceasta a fost, probabil, complet înlăturat de amenajările ulterioare ori de lucrările agricole, care s-au practicat intens pe suprafața monumentului. Nivelul în cauză este mult mai bogat în ceramică geto-dacică pe latura de sud a așezării, ocupată în prezent, de ogoarele locuitorilor satului. Locuirea medievală este marcată de un singur strat, întinzându-se pe întreaga suprafață a sondajului. Materialele ce au ieșit la suprafață plasează cronologic această parte a așezării în sec. VIII - IX. A fost surprinsă o locuință de tipul celor adâncite în sol; în colțul de N-E al acesteia au fost dezvelite resturile unei instalații pentru foc, constând dintr-o vatră înconjurată de mulți bolovani de piatră spartă, unii aranjați într-o anumită ordine.

Din interiorul complexului, menționăm, în primul rând, obiecte din metal, din os, unul cu ornamente în linii incizate în val.

Cea mai numeroasă categorie o constituie ceramica lucrată cu mâna, remarcându-se în special, tipul de vas-borcan. Unele fragmente, sunt ornamentate pe muchia buzei, cu amprente digitale, altele cu striuri drepte sau vălurite aplicate pe suprafața exterioară. În colțul de sud-vest al secțiunii, la numai 0,40 - 0,55 m adâncime, probabil, pe suprafața antică de calcare, a fost descoperit un (cuptor ?) pietrar.<P>

Cele peste 240 fragmente ceramice lucrate cu mâna, neornamentate, se încadrează în seria ceramicii caracteristică lor secolelor VII - IX. Bazându-ne pe datarea ceramicii descoperite, atribuim ambele complexe orizontului caracteristic evului mediu timpuriu.

Cele câteva observații, pe care le vom prezenta, poartă un caracter de ordin preliminar. O schemă mai largă a tabloului istoric al așezării va putea fi schițată în urma unor cercetări mult mai ample și pe suprafețe mult mai extinse.

Informații suplimentare online

[Raportul 296 din cronica.cimec.ro](http://cronica.cimec.ro)
